

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γλάνης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορετῶς.

Γ. — Εἶναι λοιπὸν κατὰστασις αὐτὴ, μωρὲ Μαρῆ,
τόσον καιρὸ τὸ κόμμα μας νὰναι στὴν ἐξουσία
κι' ἐν τούτοις ἀπ' τοὺς φίλους μας κανεὶς νὰ μὴ μπόρῃ
καμμιὰ γιὰ τὸ στομαχί του νὰ λάβῃ προστασία;
Μωρὲ τί κόμμα εἶν' αὐτὸ ποὺ διαλεπαρέτο;
Δὲν πᾶ νὰ πέτῃ νὰ πνιγῇ κατὰ τοῦ Λαζαρέτο!

Ἐγὼ δὲν ξέρω δηλαδὴ τί διόλο ζητοῦμε!
Φιὰρι βλέπω μοναχὰ τοῦ Κόντε πῶς κρατοῦμε·
φιὰρι γιὰ νὰ βόσκουνε ὅλο δικαί του φίλοι
κι' ἐμεῖς οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν νὰ χάσκουμε σὰ σκύλοι.
Μωρὲ τί κόμμα εἶν' αὐτὸ μουντζες καὶ συφορά του!
Χαλάλι του, μωρὲ Μαρῆ, κι' αὐτοῦ τοῦ Μομφερράτου
ποῦ τὸν ἐσαγηνέψανε μ' αὐτὸ τὸ πορτοφύλι
καὶ μπόσικος ἐφάνηκε καθὼς οἱ ἄλλοι ὅλοι.

Ὁ βασιλῆς μᾶς κάλεσε τιμὸν νὰ μᾶς δώκῃ
γιὰ νὰ διατηρήσουμε τὸν Καρπεθερότικη;
Καὶ πῶς τὸ κοῦτος δηλαδὴ ἐμεῖς θὰ κυβερνήσουμε
ἀφοῦ καὶ δὲν δυνάμεθα τ' αὐτὴ μας νὰ κουνήσουμε;

Γιὰ τούτῃς τὴν ἀλλαγὴ πῶλαβε τὸ γκούβερνο
μὰ παροιμία παλαιὰ παράδειγμα σου φέρνω
πῶς ἄλλαξεν ὁ Μανωλῆς
κι' ἔχει τὰ ρούχα του ἄλλοιῶς.

Κι' οἱ δυὸ ἀπὸ τὰ δάχτυλα τοῦ βασιλῆα δεμέναι
σὰν τσαρλατάναι χάρτιναι χορεῦναι εἰ καὶ μέναι
εἰ σεβαροὶ πρωθυπουργοί
μωρὲ δὲν πᾶνε στὴν ὀργή
δὲν πᾶ ν' ἀφανιστοῦνε
πῶδρῆθηκάν εἰς βάρος μας νὰ συνεταριστοῦνε!

Μὰ τέτοια βρωμοσυντροφικὰ καθόλου δὲν συσταίνει
κι' αὐτοὺς ποῦ τὴν ἐκάμανε κι' αὐτὸν ποῦ τοὺς βασταίνει;
ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ γεγονός συμβαίνει στὴν Ἑλλάδα
ποῦν ὅλα μας τὰ πράγματα κουρλά καὶ μπατσελάδα
δὲν μᾶς ἐκπλήττει ὁ δεσμός αὐτὸς ὁ φοικαλέος
ἀφοῦ καὶ εἶναι μάλιστα ιδέα βασιλέως.

Καλὸ ταξίδι, βασιλῆα, λέγε στοὺς μεταιᾶστες
κι' ἐτοῦτες τίς παράνομος τίς ἐταιρεῖες ἄστες
στο κράτος νὰ ὑπάρχουνε μ' αὐτὴν τὴν ἄδειά σου
γιὰ νὰ μὴ βρίσκῃς πρόσκομμα ποτὲ στὰ σχέδιά σου
καὶ γιὰ νὰ μένουμε κι' ἐμεῖς κατευχαριστημένοι
πῶς ἔχουμε κυβερνήσι βασιλαγαπημένη.

Τί πᾶ νὰ τῇ ὁ ἀνθρώπος πῶλῃ κακοτυχία!
Δυὸ ὑπουργοὺς ἐβγάλαμε σ' αὐτὴν τὴν ἐπαρχία
κι' ὁ ἕνας γνώριος ἔχοντας μὲ πόδωπα διάσημα;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. 5441Φ30064

ἐπῆγε ἀποκλειστικῶς νὰ φορτωθῇ παράσημα·
κι' ὁ ἄλλος ὁ νεομαθὴς καὶ ῥήτωρ ἐν τοῖς πρώτοις,
ἐπῆγε βοήθητικὸς νὰ γίνῃ στρατιώτης!

==

Ἐνα ζευγάρι, βρε Μαρή, μινίστρος ἀποχτήσαμε
καὶ μέχρις ὥρας τίποτα μ' αὐτοὺς δὲν ἐξεστήσαμε.
Κι' οἱ δύο πολλὰ μᾶς εἶπαν, κι' οἱ δύο πολλὰ μᾶς τάξανε,
κι' οἱ δύο σὰν ἦλθαν στὴν ἀρχὴ δὲν μᾶς ξανακυττάξανε.
Κι' ἐτοῦτος μὲ τὰ γράμματα κι' ὁ ἄλλος μὲ τοὺς τρόπους,
μᾶς ἐκοροιδεῖσαν τοὺς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους
κι' ἐνῶ περνοῦν δυσβάστακτοι τῆς δυστυχίας ὥραι,
φάτε μᾶς λένε μοναχά, ὑπουργικὸ ὄνορε.

==

Δύο μεγάλους ὑπουργοὺς ἐγέννησ' ἡ πατρίδα,
δύο τραπαμέντα μοναχὰ ἀπὸ τὸν ἕναν εἶδα·
κι' ἀπὸ τὸν ἄλλο τὸ σφῶ, λόγια πολλὰ γραμμένα
κι' ἔργα πολὺ εὐάριθμα γιὰ μὴν πῶ κανένα.
Κι' εἶν' ἡ ἀξία βέβαια, μεγάλη τῶν ἀνθρώπων
ἀλλὰ κανένα ὄφελος δὲν ἔφερε στὸν τόπον.

==

Μωρὲ τί κόμμα εἶν' αὐτό; Δὲν θέλω νὰν τ' ἀκούσω·
χίλιες φορές καλλίτερα νάχω τὸ Μονοκροῦσο
γιὰ κάθε κουτσοθέλημα,
παρὰ νὰ βγάλω ὑπουργοὺς ποὺ μόνον ἔχουν μέλημα,
πῶς περισσότερον καιρὸν στὰ πράγματα νὰ μείνουν
κι' ἔχι ποτὲ ὀφελίμοι στὸν τόπο τους νὰ γίνουν.

==

Μ. — Σήμερα μῶχαςες τὸ νοῦ μὲ τὰ πολιτικά σου·
ποιὸς τ' ἀμπαδάει, βρε κουτὲ, τὰ λόγια τὰ δικά σου;
Βρε Γιάννη μὴν ἀνησυχῇς κι' ὁ κόσμος δὲν ἀλλάζει·
αὔριο πέφτει ἄφθονο τοῦ νίκελ τὸ χιλάζι,
αὔριο πᾶς καὶ κάθεται σὲ σάλες πῶχουν λοῦσο
κι' ἔχι μονάχα λησμονῆς τὸν μπάρμπα Μονοκροῦσο,
παρὰ κι' ἡ γλῶσσα σου αὐτὴ νὰ βράζῃ θ' ἀρχινήσῃ
ὑπὲρ τοῦ ἐθνομάρτυρος ποῦ θὰ σὲ συμφωνήσῃ.

==

Γι' αὐτὸ περὶ πολιτικῶν μὴ μοῦ μιλήσῃς ἄλλο.

Γ. — Ἐστραβωθήκαμε, Μαρή, κι' οἱ δύο μας στὸ μπάλο
κι' ἐπαραιεῖσαμε πολλοὺς στὴ φούρια μας ἀπάνω·
καὶ τὸ Λεβέρδο δηλαδὴ ξεχάσαμε τὸν Πάνο,
καὶ τὸ Σταθάτο τὸ γιατρὸ ποῦνε γιὰ μάτια φίνος.

Μ. — Ἐλησμονήθη δηλαδὴ κι' ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκεῖνος
ποῦ τοὺς ὀγκόλιθους ἐκεῖ ἀπέναντί μας στρώνει,
καὶ ὡσεὶ χόρτος ἐπ' αὐτῶν ἀρχίζει νὰ φυτρώνει.

Γ. — Ἐστραβωθήκαμε Μαρή καὶ μὲς τὸ νταβατοῦρι
ξεχάσαμε τὸ Σολομὸ ποῦρεθ' ἀπὸ τὸ Ληξούρι
ξεχάσαμε καὶ τὴν κυρὰ τοῦ ξένου τοῦ κυρίου.

Μ. — Μὰ κεῖνον τὸ διευθυντὴ τοῦ Καπνακοπτηρίου,
ποῦ ἔστειλε σὲ μιὰ γωνιά χωρὶς νὰ κάμῃ πάσο,
ποτὲ δὲν ἐπερίμενα πῶς θένει τὸν ξεχάσω.

==

Γ. — Οὐ μὴν ἀλλὰ κάθε κυρὰ καὶ κάθε δεσποσύνη,
κακὰ θὰν ταῦρη, βρε Μαρή, ἀφ' τὴν τσαγκαροσύνη
ποῦ τὴν ἐπεριφρόνησεν τὴν κακομοιριάσμένη
καὶ δὲν τὴν εἶχανε κι' αὐτὴ στὸ μπάλο καλεσμένη.
Ἐγὼ δὲν ξέρω τὸ γιατί ταπεινῶσι τοὺς φέρνει,
ἀν τὸ χρυσὸ τὸ χέρι τους τὸ δώσουν σὲ τσαγκάρη,
ἀφοῦ αὐτὸς, μωρὲ Μαρή, στὸ μέτρο ποῦ τοὺς πέρνει
πιάνει καὶ τὸ ποδάρι!

==

Μ. — Μεγάρι νάπιανα κι' ἐγὼ ὅσα τσαγκάρης πιάνει.
Γ. — Τὴν ἔμαθες τὴ σύλληψι τοῦ Κάτσενου τοῦ Γιάννη;
Ἐέρεις καὶ τὸ καλότερο μωρὲ Μαρή, ἀπ' οὔλα,
πῶς μὲς' ἀπὸ τὸν καφενὲ πῶπαιζε τοκοποῦλα
ὁ σταυρωτὴς τὸν ἄρπαξε· κι' ὁ Γιάννης ὁ καυμένος
ἀντὶς ποῦ ἐπερίμενε πῶς θάβγῃ κερδεμένος,
ἀντὶς ποῦ ἐκαρτέρει λουκούμι νὰ κερδέξῃ
ἐβγήκε λειποτάχτης τοῦ ὀγδοῦντα ἔξη.

==

Στὸ κλασικὸν βασιλεῖον ποῦν' ὅλο ἀτάξια,
ἐπιάσανε τὸν Κάτσενο ἐπὶ λειποταξία
ἄνθρωπο ποῦ στὸ βίον του ποτέ του δὲν ἀτάχτησε.
Κι' ἀφ' τὸ μπιλιάρδο μοναχὰ μπορεῖ νὰ λειποταχτήσῃ.

Μ. — Καὶ τώρα ποῦ τὸν ἔχουνε τὸν ἄμοιρο τὸ Γιάννη;

Γ. — Ἰσια μὲ τὴν Πρωτεύουσα τὸ πήγανε σεργιάνι
κι' ὡς νὰ πεισθῇ ὁ ὑπουργὸς γιὰ νὰ τὸν ἀπολύσῃ
ὅλα τὰ κρατητήρια τοῦ κράτους θὰ γυρίσῃ·
Γύρευε πόσο θὰ βαστᾷ τοῦ Κάτσενου τὸ πάθος
ὅσο δὲ φανερώναται πῶς εἶναι κατὰ λάθος!

==

Μ. — Εὐζώνους εἶδα νὰ γυρνοῦν στὸ δρόμο, μωρὲ Γιάννη
κι' ἀρχινήσῃ κανονικὴ τρεμουλα νὰ μὲ πιάνῃ
μήπως τοῦ Κάτσενου κι' ἐγὼ πάθω τὴν ἱστορία.

Γ. — Αὐτοὶ θὰ κηρυγῇσινε τίς κόττες στὰ χωρία.
Ἀδυνατίσαν στὸ στρατὸ αὐτὰ τὰ παλληκάρια
κι' ἦλθαν νὰ κάμουν εἰσιτα μ' αὐγὰ καὶ μὲ κραιάρα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΟΙΕΤΑΙ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ

Καὶ τώρα φώναξε, Μιχρή, γιὰ νὰ τὸ μάθουν ὅλοι
πῶς κατ' αὐτὰς μᾶς ἔχονται καὶ τὰ νερά στὴν πόλι
κι' ἐγκαίνεια θὰ γίνοντε μὲ θόρυβο μεγάλο
κι' ἴσως νὰ κάμουν καὶ γι' αὐτὰ κανένα νέα μπάλο
νὰ πληρωθῇ μὲ φεφανεῖς ἀπ' ἄχροντες καὶ λέρες,
τὸ κάθουνε ποῦ θὰ καὶ γιὰ μερικὲς ἡμέρες.

ΑΝΟΙΞΗ

Μὲ τ' ἀνοισμένο τῆς στεφάνι,
μὲ τὴ γλυκειά της εὐωδιά,
ἦλθε νὰ μὲ γλυττώσῃ ἀπὸ τὴν πλάνη,
νὰ μ' ἀναστήσῃ τὴν καρδιά.

Ἦταν τ' ἀηδόνι πῶλαλοῦσε
γιὰ νὰ τ' ἀκούω νὰ μεθῶ
ὁ ἄγγελος ποῦ μ' ἐφιλοῦσε
γιὰ νὰ μὲ πάρῃ νὰ σωθῶ.

Χαθήκανε τῆς ἀνοιξης τὰ λόγια,
κι' ἡ ἐμορφιά, κι' ἡ εὐωδιά κι' ἡ νειότη·
καὶ τώρα μὲ χειμῶνος μοιρολόγια
θρηνῶ ποῦμαι στὴν κόλαση τὴν πρώτη.

Φλάκ-Φλούκ.

ΣΕ ΜΙΑ

Πῶς τὸπαθες, στὴν ὡμορφὴ σου μέση
ποῦ τόσοι τὴν ἐζήλεψαν μεγάλοι,
ν' ἀφήσης ἔτσι ἀσπλαχνα νὰ πέσῃ
τὸ πρόστυχο τὸ χέρι τοῦ μπακάλη;

Πῶς τὸπαθες ἐσύ ποῦσαι ποζεῖ
καὶ μόνον ὀμιλεῖς μ' ἀριστοκράτες
ν' ἀφήσης νὰ σὲ πιᾶσουν ἀγκαλὲ
ἄνθρωποι ποῦ ζυγίζουνε πατάτες;

Πῶς τὸπαθες μιὰ τέτοια ψηλομύτα
ποῦ τόσοι συνηθᾶς τὸ μίλμερσι,
νὰ πᾶς μ' ἓνα μπακάλη ντρίτα, ντρίτα,
στοῦ Λούζη τὴ μποτέγα γιὰ κρασί;

Σ' αὐτὸν τὸν πολυθρόλλητο χορὸ
ἐπιτήδεες ἐκίνησα κι' ἐπῆα
γιὰ νὰ σὲ ἰδῶ καὶ κάπως νὰ χαρῶ,
πῶς ἔχεις τοῦ συρμοῦ φιλανθρωπία!

ΕΠΙ Τῆ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΜΟΥ Δ. ΔΑΡΑ.

Εἶναι νομίζω περιττὸν καὶ πάλιν νὰ τὰ ποῦμε
γι' αὐτὴν σου τὴν μετάθεσιν πόσον κι' ἐγὼ λυποῦμαι
ὥς ὅλοι ἐλυπήθησαν οἱ φίλοι πατριῶτες
πολὺ δὲ περισσότερον οἱ μαῦροι Ληξουριῶτες
ποῦ νὰ ξεχάσουν δηλαδὴ οὐδέποτε δὲν πρέπει
πῶς πρῶτος τὸν ἐράντισες τ' ἀμπέλια καὶ τὴν τζέπη.

Καλὸ ταξεῖδι τὸ λοιπὸν ἀγαπητὲ πρεσβύτη·
καὶ θὰ θυμῶμαι γιὰ πολὺ
τὴ συντροφιά σου τὴν καλὴ
καὶ τὸν καφφέ ποῦ μῶδινες συχνὰ πυκνά στοῦ σπῆτι.

Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Ἐπῆγες στὸ χορὸ γιὰ νὰ χορέψης,
ἐπῆγες τοὺς φτωχοὺς γιὰ νὰ συνδράμης·
μὰ πῆγες κι' ἓνα ἐγκλημα νὰ κάμης,
ἐμὲ τὸν πιὸ φτωχὸ νὰ μὲ ληστέψης.

Σ' ἐσῆκωσα κι' ἐκάμαμε μιὰ βόρτα,
— τί δόξα γιὰ τὴ ἅπλυτη ποδιά μου! —
κι' εὐθὺς καθὼς ἐβγήκ' ἀπὸ τὴν πόρτα
αἰσθάνθηκα πῶς μῶλειπ' ἡ καρδιά μου.

Ἕνας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΑΛΑΥΡΙΑΣ

Ἀπεβίωσεν ἐννενηκοντούτης ὁ συμπολίτης μας
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΑΛΑΥΡΙΑΣ τύπος χρηστοῦ καὶ
ἐναρέτου ἀνθρώπου, διατηρήσας διὰ μόνης τῆς προ-
σωπικῆς του ἐργασίας ἐπὶ ἔτη ἱκανὰ τὴν ἀπορφανω-
θεῖσαν πολυμελὴ οἰκογένειαν τοῦ ἀδελφοῦ του Διο-
νυσίου.

Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τοὺς ἀνεψιούς καὶ λοι-
ποὺς συγγενεῖς του.

Ἐπίσης ἐν ὀρίμῳ ἡλικίᾳ ἔξεμέτρησε τὸ ζῆν ἄν-
θρωπος ἀγαθὸς καὶ πατὴρ φιλόστοργος ὁ ΓΕΡΑΣΙ-
ΜΟΣ ΜΕΤΑΞΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ ἐκ Μεταξάων
τῆς Λειβαθοῦς.

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τοὺς ἀξιολίμους Κεφαλλήνας.

Ἀπομακρυνόμενος ἐκ τῆς πολυφιλήτου ταύτης Νήσου καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐκφράσω ἰδίᾳ ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν πολλῶν φίλων, γνωρίμων καὶ μὴ γνωρίμων μου τὰς διαπύρους εὐχάριστήσεις καὶ ὑψίστην ὑποχρέωσίν μου διὰ τὰ ζωηρῶς ἐκδηλωθέντα ὑπὲρ ἐμοῦ εὐμενῇ καὶ συμπαθητικώτατα αἰσθήματα, ἐθεώρησα καθήκον μου ἵνα ἐκφράσω ταύτας δημοσίᾳ πρὸς πάντας μὲ τὴν εἰλικρινῇ καὶ λίαν εὐγνώμονα διαθεβαίωσίν μου, ὅτι εὐχὴ μόνον δὲν θέλω λησμονήσῃ ποτὲ τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν, ὣν ἔτυχον ὑπὸ τῶν φιλοξένων καὶ εὐγενῶν Κεφαλλήνων, ἀλλὰ τὸ ἀρετὸν καὶ ζωηρόν τοῦ αἰσθήματος τῆς εὐγνώμοσύνης καὶ ὑποχρεώσεώς μου, ὅπερ μὲ κρατεῖ ἐν ἄκρᾳ συγκινήσει, θέλει μὲ ἀκολουθήσῃ ἀμείωτον καὶ πέραν τοῦ τάφου.

Ἀπερχόμενος ἐκ τῆς εὐάνδρου ταύτης Νήσου, ἀποκομίζω τὰς εὐχαριστοτέρας καὶ λαμπροτέρας ἐντυπώσεις πιστοποιῶν δημοσίᾳ καὶ μακρὰν πάσης φιλοφροσύνης, ὅτι οἱ Κεφαλλῆνες εἰσὶν λίαν φιλόξενοι, ὑπὸ τὴν καλῶς ἐννοουμένην φιλοξενίαν, εὐγενεῖς καὶ χριστιανικῶς καὶ ἑλληνοπρεπῶς πεπολιτισμένοι. Ἐν ἐνὶ λόγῳ τον Κεφαλλῆνα χαρακτηρίζει ἡ πρακτικὴ δραστηριότης, τὸ θετικὸν τοῦ νοῦς, ἡ ἀδιάφθορος ἑλληνικὴ νοήμοσύνη καὶ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀκραίφνεστέρα φιλοπατρία.

Καίτοι ἐπανακάμπτων εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μου πατρίδα δὲν δύναμαι νὰ κρύψω, ὅτι κατέχομαι ὑπὸ βαθείας τῆς λύπης, ἥτις ἀναμοχλεῖ καὶ ἐκπέμπει ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς πολυειδῶς πεπονημένης ψυχῆς μου τὰς θερμότερας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τῆς ἱστορικῆς ταύτης Νήσου καὶ συγχρόνως μοὶ ἐπιβάλλει ἵνα δεηθῶ πρὸς τὸν Ὑψίστον καὶ Πανάγαθον Θεόν ὅπως καὶ ἄλλοι Κεφαλλῆνες τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν, ἔθρεψεν καὶ ἐξόχως ἐμόρφωσεν ἡ Νῆσος αὕτη καὶ ἐξακολουθεῖ γεννῶσα, τρέφουσα καὶ ἐξόχως μορφώνουσα, εὐδαιμονήσωσι καὶ μιμηθῶσι τὸ παραδειγμα τοῦ ὑπερτίμου καὶ ἐπιφανοῦς πατριώτου τοῦ ἀειμνήστου Παναγῆ Βαλλιάνου, τὸ ὁποῖον παράδειγμα ἀπὸ τοὺς παναρχαίους χρόνους πρώτην ἤδη φοράν θὰ στολίσῃ καὶ λαμπρύνῃ τὰς σελίδας τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας διὰ τε τὸ μυθῶδες τῆς δωρεᾶς καὶ τὸ ὑπέρτερον καὶ ὑπέρμετρον φίλτρον πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα Κεφαλληνίαν.

Ἀποχαιρετῶν ὑμᾶς σεβαστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ Κεφαλλῆνες δὲν θεωρῶ ἀπὸ σκοποῦ νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς, ὅτι δὲν μνησικακῶ κατὰ τῶν εὐαρίθμων συμπολιτῶν σας τῶν ἐν τοῖς δαπνύλοις τῆς μίας χειρὸς μετρουμένων διὰ τὴν ἐνδειχθεῖσαν ὑποῦλως πρὸς με ἀδίκον δυσμένειάν πων καὶ δηλώσω ὑμῖν καὶ αὐτοῖς ἀνεπιουλάκτως, ὅτι οὐχὶ μόνον συγγενεῖς καὶ φίλους ἀλλὰ καὶ ἀν' ἡδυνάμην ἤθελα προσελκίσαι ἀγοραστὰς σταφιδοκαρποῦ καὶ Ζουλοῦς καὶ ὠτειντότους χάριν τῶν

γενικῶν συμφερόντων τῆς Νήσου καὶ οὐδέποτε ἤθελον ἀνεχθῆ ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων μου οὐδεμίαν κατὰχρησιν τοῦ δημοσίου χρήματος ἢ βλάβην τινὰ τῶν συμφερόντων τῆς Σταφιδικῆς Τραπεζῆς.

Μεθ' ὅλης τῆς βαθείας ὑποκλίψεως, σεβασμοῦ καὶ ἐξαιρέτου ἐκτιμήσεως.

Ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Σταφιδικῆς Τραπεζῆς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΑΡΑΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἀπὸ καρδίας εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἀξιολίμους ἡμῶν συμπολίτας, τοὺς τόσον εὐγενῶς ἐκδηλώσαντας τὴν συμπάθειάν των καὶ συμμερισθέντας τὸ πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν θείου καὶ εὐεργέτου Γερασίου Καλαύρια.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 10 Μαρτίου 1901.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΛΑΥΡΙΑ.

Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοία

Γ. ΠΟΡΤΟΛΟΥ καὶ Ι. ΚΟΜΗΝΟΥ.

Τὸ ἀτμόπλοιο «ΑΣΤΡΑΠΗ» ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν ἐκάστην Παρασκευὴν πρῶτὴ κατ' εὐθείαν διὰ Ζάκυνθον, Πάτρας καὶ Πειραιᾶ.

Ἀφίξεις εἰς Πειραιᾶ Σάββατον πρῶτ.

Τὸ ἀνωτέρω ἀτμόπλοιο ἐκτάκτου καθαριότητος καὶ φωτιζόμενον δι' ἡλεκτρικοῦ προώριστα ἀποκλειστικῶς δι' ἐπιβάτας μὴ δεχόμενον πασῶς ἐμπορεύματα.

Ὁ πράκτωρ Π. ΖΟΥΛΛΑΣ.

Ὁ Κουρεὺς ὁ Μοντεσάντος τὸ ψαλλίδι τὸ δεινὸν ποῦχε καταγοητεύσει τοῦ Καίρου τὸ κοινὸν στὸ λιθόστρωτόν μας τώρα ἤλθε κι' ἄνοιξε κουρεῖον καὶ τὸ γράφομεν πρὸς γνῶσιν τῶν καλλωπιστῶν κυρίων ὅτι τέχνη στὸ ξουράφι ὡς καὶ στὸ ψαλλίδι εἰς τὰ χέρια τοῦ μονάχα ἀπαράμιλλον θὰ ἴδῃ καὶ συνάμα γιὰ νὰ βγάνῃ κάθε ἀσχημ' ὑποψία ἔχει δυὸ χιλιάδες εἶδη ποῦ κρατοῦν ἀντισηψία. Κι' ἂν ἐτοῦτο ποῦ σὰς γράφω νὰ σὰς πείσῃ δὲν ἀρκεῖ, νὰ μοῦ κάμετε τὴ χάρι νὰ περάσῃ ἀπὸ κεῖ.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΩΝ